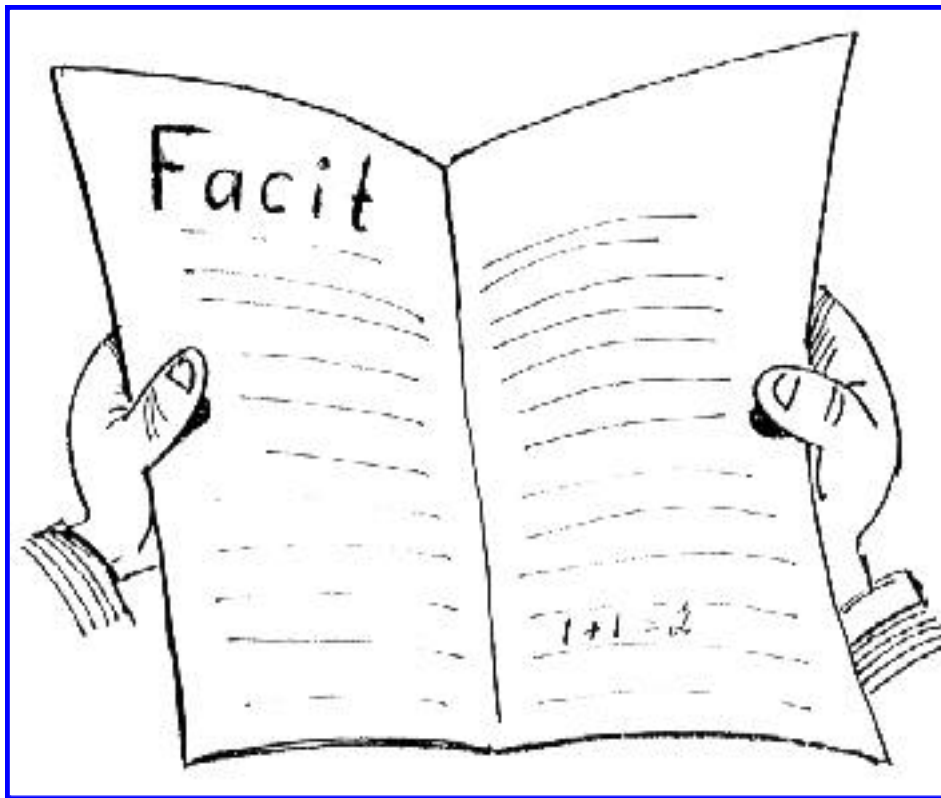

Med facit i hand:

Förord

Ett standardsvar från politiker när något gått snett är att hänvisa till att man inte kunnat förutse följderna av en viss politik. **"Det är lätt att ge de rätta svaren, när man sitter med facit i hand"**. Men när man väl har detta facit - är man då redo att dra lärdomar, och att ändra sig?

DEN SVENSKA INVANDRINGSPOLITIKEN har, hur man än mäter, varit mycket generös. Sverige har:

- beviljat många uppehållstillstånd åt asylsökande
- tagit emot ett stort antal anhöriginvandrade
- ställt låga krav för beviljande av medborgarskap
- varit frikostigt med ekonomiska bidrag.

VILKA HAR BLIVIT KONSEKVENSERNA av denna generositet?

- 1. Har den varit bra för de människor - infödda eller invandrade - som sedan länge bor i Sverige?**
- 2. Har den varit bra för folken i u-länderna?**
- 3. Har den varit bra ens för de aktuella migranterna?**

Svaret har vi nu, efter 10 år av massinvandring, och det är vad denna skrift - "Med facit i

hand" - försöker ge.

Framförallt diskuteras orsaker och förklaringar till den s.k. generösa flyktingpolitiken.

VARFÖR har makteliten i Sverige valt denna linje?

Och varför håller man så benhårt fast vid den, varför har man så svårt att ta intryck av nya fakta?

Varför går man emot folkviljan?

Västerhaninge, den 20.8.1995.

Jan Milld

---

1. Massinvandring

Invandringen till vårt land har på senare tid varit mycket omfattande. Detta gäller vare sig man jämför med tidigare år för Sverige eller med aktuell invandring till andra västländer.

Fram till 80-talet låg antalet **asylsökande** per år på i snitt cirka 2.000. Sedan mitten av 80-talet har det skett en kontinuerlig och brant ökning, med toppar 1989 och 1992. Årsgenomsnittet för perioden 1985-94 var drygt 25.000.

Ser man till beviljade permanenta **uppehållstillstånd** för utomnordiska medborgare har detta ökat på motsvarande sätt. Om vi håller oss till dem som fått stanna efter att ha sökt asyl har antalet ökat från 4.000 personer 1980 till 13.000 personer 1990. År 1994 var det 37.000.

Ser vi till det **totala antalet** uppehållstillstånd, dvs inkluderande även anhöriginvandringen, blir siffrorna:

13.000 för 1980

37.000 för 1990

72.000 för 1994.

Under de senaste tio åren har vi beviljat i snitt 40.000 utlänningar per år uppehållstillstånd i Sverige.

Jämfört med andra länder i västvärlden har Sverige, i förhållande till sitt invånarantal, tagit emot fler asylsökande än något annat land under denna tioårsperiod.

Ser vi till år 1994 och i absoluta tal kom fler asylsökande till Sverige än till övriga nordiska länder sammantaget.

Per capita tog vi emot mer än dubbelt så många asylsökande som vårt grannland Norge, och mer än 10 gånger så många som Finland!

Medan de flesta andra länder först ger tillfälliga uppehållstillstånd utfärdar Sverige redan från början **permanent** uppehållstillstånd.

Andra länder har karenstider för anhöriginvandringen - Tyskland och Danmark 5 år, Norge 3

år. Sverige har inga sådana karensregler.

Den svenska särställningen gäller även om man ser till generositet i beviljande av **medborgarskap**. I inget annat land är det så lätt. Redan efter 5 år, eller än kortre tid, kan man bli medborgare, och man behöver inte kunna någon svenska!!

Ekonomiskt blir de invandrade genast likställda med svenska medborgare, redan med sitt uppehållstillstånd. De har samma rättigheter till socialbidrag och pension som infödda svenskar, länge yrkesverksamma i landet!

---

2. Konsekvenser

Kostnaderna för massinvandringen ligger på tre olika plan: ekonomiskt, socialt och demokratiskt.

EKONOMISKT

Invandrarverkets budget, på c:a 10 miljarder kronor årligen, utgör bara en del av alla kostnaderna för invandringen. Till detta kommer - även om beloppen kan vara svåra att precisera i ett bestämt antal miljoner eller miljarder - flera andra "konton":

Kommunerna får ökade utgifter för socialbidrag, svenskundervisning, tolkservice mm. Bara två exempel: I Malmö gick 1994 huvuddelen (65%) av socialbidragsutgifterna till invandrarhushåll. I Stockholm är 100% av somalierna utan arbete.

Till kommunernas ökade utgifter hör större belastning på socialvården, till följd av ökat knarkmissbruk och missanpassning i övrigt. De flesta av värstingarna på paragraf-12-hem har invandrarbakgrund. Invandringen skapar dessutom behov av extra resurser i skolundervisningen.

Landstingen får ökade utgifter för tandvård och allmän sjukvård.

Socialförsäkringssystemen får en ökad belastning, genom högre sjukfrånvaro och ett stort antal förtidspensioneringar.

Kriminalvården kostar mer, genom att invandrare är starkt överrepresenterade i grov brottslighet.

SOCIALT

Av dem som påbörjat studier i Sfi - svenska för invandrare - faller en tredjedel ifrån. Av återstoden är det bara hälften som klarar slutprovet.

Språkproblemen märks också i den vanliga skolundervisningen, förstärkt av boendesegregeringen. I många klasser finns nästan inga barn med svenska som modersmål. Många invandrarbarn lär sig därför ingen riktig svenska. De få svenska barn som går där får sitt eget språk förstört.

Som en konsekvens av bland annat sina bristfälliga språkkunskaper klarar sig invandrarungdomar dåligt på den svenska arbetsmarknaden. Många hamnar i en permanent arbetslöshet, och gör karriär som kriminella.

Segregeringen i boendet, i skolan och på arbetsmarknaden gör att få kontakter uppstår mellan infödda svenskar och invandrare. Resultatet blir en känsla av utanförskap. Många invandrabarn, fastän själva födda i Sverige, definierar sig som "utlänningar". Deras flagga är inte den svenska, utan t ex den turkiska, när deras föräldrar kommer från Turkiet.

Denna brist på identifiering leder till svag lojalitet med Sverige. Ibland finns en direkt fientlighet mot det svenska samhället och mot svenskar. Det talas nu om "tickande bomber".

Invandrartäta områden kring våra storstäder är också till stor del kvittolösa samhällen - man känner tydligen inget behov av att betala skatt och göra rätt för sig. Man följer sina egna lagar och normer - vissa etniska grupper har t.o.m. sin egen rättskipning.

Normlösheten får konsekvenser också för trafikmiljön och trafiksäkerheten. Tusentals invandrare har skaffat sig förfalskade körkort eller köpt sig ett godkänt svenskt körkort.

Till de sociala kostnaderna hör även:

- en svår undervisningssituation i många skolor, med dåliga studieresultat
- god tillgänglighet på narkotika
- mer spridning av AIDS.

DEMOKRATI

Massinvandringen får konsekvenser ur demokratisynpunkt, på flera sätt.

En faktor är svårigheten att överhuvudtaget hantera invandringen och flyktingpolitiken som politisk fråga. Det skapas ett intolerant klimat och en polarisering sker.

Massmedia har i denna fråga länge ägnat sig åt förtigande av viktiga fakta eller direkt desinformation. Kritiker släpps inte fram, för att på lika villkor med den officiella linjens försvarare kunna debattera flyktingpolitiken. De riskerar dessutom att stämplas, som "rasister" och annat. Yttrandefriheten sitter trångt!

Än mer blir detta fallet när direkt våldsbenägna grupper av så kallade antirasister tillåts göra sig breda. Några officiella fördömanden av deras våldspropaganda har inte hörts. Tvärtom - civildepartementet förser dem med pengar för att sprida sina budskap!!

Hot mot demokratin ligger också i att med många människor, uppvuxna i andra politiska kulturer, följer en import av odemokratiska attityder. Värderingar av intolerans mot oliktänkande. En benägenhet att fördöma, förtrycka och ta till våld - hellre än att lyssna och föra dialog, visa hänsyn och söka kompromisser.

Redan det faktum att samhällets maktelit kör över det svenska folket, driver en politik rakt emot majoritetens uppfattning, är odemokratiskt.

Detta kan dessutom resultera i ett ökat politikerförakt. Brister förtroendet för vårt demokratiska system, tror man inte längre de kan ge ens ett minimum av rättvisa - då kan konsekvenserna bli allvarliga!!!

BRA FÖR VEM?

Så för vem eller vilka har den s.k. generösa flyktingpolitiken varit bra?

För *svenskarna* har det naturligtvis inte varit bra, som framgår av det tidigare sagda. Med "svenskar" avses då även människor som är födda i annat land, men har bott länge i Sverige, har anpassat sig och vill göra rätt för sig.

Inte heller för *folken i de fattiga länderna* har denna invandring varit bra, eftersom den inneburit en utarmning av kompetens - en "brain-drain". Ser man t ex till Afrika består migranterna av människor med en högre utbildningsnivå än genomsnittet. De som lämnar sitt land är till stor del en arbetskraft som det egna landet är i skriande behov av, för sin egen uppbyggnad och utveckling.

Men inte ens för *migranterna* är det bra att bo i Sverige. Hur många människor kan i längden trivas med att inte kunna klara sin egen försörjning, att inte vara behövda i det samhälle där de lever?

Och de lär inte känna sig särskilt välkomna. Redan skillnaden i kultur kan utgöra en påfrestning. Till detta kommer att svenska folket aldrig tillfrågats om denna massinvandring - attityderna kan därför bli extra reserverade.

Dessutom hamnar många invandrare i hårt segregerade bostadsområden, med mycket brottslighet, etniska motsättningar och andra sociala problem.

De flesta offren för invandrares kriminalitet är andra invandrare.

Invandrarnas barn hamnar ofta på sned, beroende på familjeproblem och identitetskriser.

Den generösa flyktingpolitiken är egentligen inte bra för någon.

---

3. Förklaringar:

A. Varför så många?

Om den generösa flyktingpolitiken inte är bra för någon - varför bedrivs den? Vilka faktorer är det som drivit fram denna massinvandring till Sverige?

MINDRE VÄRLD

En allmän faktor är att jorden s.a.s. krympt, genom bättre kommunikationer. Folk i de fattiga länderna är nu bättre informerade om de rika länderna, de kan dessutom lättare förflytta sig dit.

Man har också upptäckt att asylsystemet kan utnyttjas för migration. Med ett antal landsmän på plats kan dessa sedan fungera som brohuvuden, för invandring av släkt och vänner.

I botten finns naturligtvis faktorer som gör att man vill lämna hemlandet. Det kan vara förföljelse och krig, men det kan också vara att man helt enkelt vill skapa sig ett materiellt bättre liv. Det brukar kallas för "push"-faktorer.

Intressantare är dock "pull"-faktorerna, som gör att man söker sig till just Sverige. Detta beror inte minst på att man just i Sverige har goda utsikter att få stanna.

Men varför är det så?

HÖGERN

Delar av moderaterna vill ha en helt fri invandring till Sverige. Bakom detta finns en nyliberal ideologi om frihet för individen och fri rörlighet för arbetskraft.

Tillgång till billig svart arbetskraft är naturligtvis tilltalande i vissa arbetsgivar- och högerkretsar. "I bästa fall" kan det också skapa en konkurrens på arbetsmarknaden som allmänt pressar ned lönenivåerna inom okvalificerade yrken.

Framförallt kan sociala trygghetsystem medmonteras om de överbelastas genom ett alltför stort antal bidragstagare. In på arenan kommer ytterligare en underklass, vid sidan om den svenska.

Kan sedan dessa klassmässiga och högerideologiska intressen framställas som ädel generositet, som internationalism eller som varande i takt med den moderna tidens krav. då blir naturligtvis alltihop bara så mycket mer tilltalande.

Med detta inte sagt att det behöver vara fråga om någon genomtänkt plan från högerkanten.

VÄNSTERN

Hos Vänsterpartiet och olika profiler av vänsterintellektuella finns delvis andra bevekelsegrunder, men också där förespråkar man i praktiken en nästan fri invandring. Hur är detta möjligt - har inte vänstern tagit som sin uppgift att försvara arbetarklassens intressen?

En förklaring ligger i att man vägrar erkänna motsättningen. "Olika grupper ska inte ställas mot varandra". Resurserna anses nämligen vara obegränsade.

En delförklaring kan ligga också i svårigheter att hantera sin besvikelse. Den svenska arbetarklassen levde aldrig upp till förväntningarna. Den var inte så revolutionär, solidarisk och genomsyrad av goda dygder som man tänkt sig. Således vände man den ryggen.

Men behovet finns ju kvar, av en grupp att idealisera och "ta under sina vingar". Svaret blev "**flyktingar**".

Stöd åt asylsökande uppfattades som ett utslag av internationell solidaritet. Sådillvida innebar det ingenting nytt - denna paroll har alltid intagit en framskjuten plats för vänstern. Nytt var däremot förskjutningen av intresset, från de fattiga och nödlidande i u-länderna till resursstarka migranter från dessa länder.

Elitistiska idéer och odemokratiska traditioner underlättar kanske ställningstagandet för delar av vänstern. Då stör det inte så mycket att den bedrivna flyktingpolitiken saknar folklig förankring.

ÖNSKETÄNKANDE

Kännetecknande för vänstern är alltså uppfattningen om nästan obegränsade resurser i samhället. Det gäller bara att "fördela".

Även om man skulle ha rätt i att det finns resurser att fördela, så är vi ju ännu inte där att man fått loss dessa. Man gör sig alltså skyldig till ett tankefel, genom att förväxla ett **tänkt** tillstånd med ett **faktiskt** tillstånd. Man tänker grumligt.

Ett annat exempel på detta presterade Lena Boström,

s-ledamot i riksdagen, när hon försvarade anslagen till SIV med argumentet *"Vi dricker sprit och äter chips för större belopp!"*

Men SIV-anslagen tas i praktiken inte ur chipskonsumtionen. De finansieras över statsbudgeten, kanske t.o.m. genom upplåning.

Och chips-argumentet skulle finnas kvar, möjligt att använda fler gånger, för nya statsutgifter. Jämfört med dessa utgifter kommer varje annan utgift alltid att te sig mer angelägen.

LÄTTSINNE

Uppfattningen om obegränsade resurser får näring ur det förhållandet att Sverige haft en så lång period av välstånd, genom högkonjunkturen efter världskriget, med full sysselsättning och oavbruten ekonomisk tillväxt. Detta har skapat en lättsinnig inställning, med betoning på rättigheter, inte skyldigheter. *"Sverige är ett rikt land..."*

Ett exempel på detta ekonomiska lättsinne utgör skriften *"Om flyktingar"*, utgiven av kulturdepartementet under Friggebos tid som minister. Där framställs statsbudgeten som en tårta, där man grafiskt kan demonstrera vilken försvinnande liten tårtbit just SIV-anslagen utgör: 121 av totalt 555 miljarder. Bortsett från att siffrorna kan ifrågasättas så är det naturligtvis möjligt att bryta ut varje enskild delpost i budgeten och på detta sätt framställa den som försumbar!

Men framställningen sade ju något om regeringens ambitioner, om *viljeinriktningen...*

RÄTTIGHETER

Det finns också en fundamentalistisk tolkning av FN:s deklaration om de mänskliga rättigheterna. Alla människor *"är lika i värde och rättigheter"* står det - alltså ska global jämlikhet genomföras.

Detta kan möjligen låta som en överdrift, men så här formulerade sig statssekreterare Christer Hallerby (fp) i SvD den juli 1994: *"Vi svenskar kan knappast hävda en exklusiv rätt till ett*

av Europas mest glesbefolkade områden."

Här finns tydligen en vilja att hjälpa nödlidande från länder som är tätbefolkade. Men även om Sverige fördubblade sin befolkning, så skulle detta motsvara bara 1 månads befolkningsökning på jorden!

Bakom denna fundamentalism finns också en föreställning att vi har "gott om plats", eftersom Sverige har stor yta. Man bortser från verkligheten - nämligen att invandrarna inte bosätter sig i Norrland.

Och oavsett var de bosätter sig klarar de inte sin egen försörjning. Det leder tillbaka till den andra föreställningen bakom jämlikhetsfundamentalismen: den tidigare berörda resursuppfattningen.

Ibland går generositetens banerförare ännu ett steg längre, genom att frankt förklara att det gäller att se problemen ur "flyktingens perspektiv", det gäller att "ta parti för de svaga". Utlänningars intressen ska prioriteras framför svenskars!

Längst går antagligen Jonas Gardell i en video från kampanjen "Ungdom mot rasism", där han till svenskarna säger: *"Passar det inte kan ni flytta!"*

SKULD & SKAM

Men här finns också en självdestruktiv inställning - livet för oss svenskar ska göras sämre. I sin extrema form betyder den att man inte kan vara nöjd så länge det fortfarande någonstans finns människor som har det sämre än svenskar.

Betecknande var ett radioinslag i juni -95. Den unga journalisten intervjuade en sjukvårdare, hemkommen från Afghanistan. Fråga: var det inte "orättvist" att vi i Sverige hade så bra sjukvård, när sjukvården där var så dålig?

Med denna nybakade-journalist-logik skulle vi alltså direkt sträva efter att försämra sjukvården för våra svenska åldringar, för afghanernas skull...

Bakom böjelsen till självutplåning finns alltså skuldkänslor för att vi har det så bra när andra har det så svårt. Det kan också gälla att vi tidigare i historien inte agerat rätt. Dessa känslor har hela tiden underblåsts av massmedia - hur många DN-insändare har inte tjatat om att vi svenskar ska skämmas?!

Med i bilden finns "lärdomar" från 30-talet, om att varje form av nationalism är fult. Därför är det inte tillåtet att se till egna svenska intressen, och att vilja försvara Sverige.

Redan hissande av den svenska flaggan på nationaldagen kan vara kontroversiellt för rektorer i vissa skolor.

GODHET!

I botten finns en strävan att bli uppfattad som god, och att få känna sig god. Detta är en allmängiltig drivkraft, men i Sverige har godhetskravet drivits längre. Det har blivit till ett axiom, bortom diskussion. Sverige måste vara godare än varje annat land.

I massmedia väljs konsekvent sådana frågeställningar att bevisbördan hamnar hos den som vill säga nej till uppehållstillstånd. I debatter gäller frågan om en viss individ eller grupp har det svårt eller inte - inte om vårt samhälle har råd med mer invandring.

"Problem-formulerings-privilegiet", brukar man kalla sådant.

Till en del är problemet semantiskt - man har fallit offer för ords värdeladdningar. Det så flitigt använda begreppet "flykting" utgår t ex från vad som skulle bevisas, nämligen att vederbörande skulle ha rätt att få stanna.

Kravet på godhet kan självfallet aldrig helt tillfredsställas. Det är ju alltid möjligt att göra mer. Oavsett hur många migranter vi faktiskt hjälper så står det alltid människor från andra håll i kö, för att också få komma hit.

TV-MEDIET

Televisionen som medium har stor betydelse, genom sin genomslagskraft. Till detta kommer det sätt, på vilket det utnyttjas - fokusering på enskilda fall, närbilder på en fälld tår, osv.

Bakom detta ligger en ideologi och medveten strävan: journalisterna ser som sin uppgift att "ge lidandet ett ansikte". Bakom detta i sin tur ligger en föreställning att det främsta problemet är att se till så Svensson får veta hur många som har det hur svårt. Sker bara det kommer han att förstå, och ekonomiskt utrymme skapas för de nödvändiga insatserna.

Man bortser från att det finns en gräns för hur mycket elände människor orkar ta till sig, ovanpå sina egna vardagliga bekymmer.

SKYDDAD TILLVARO

De som fattar besluten om generositet behöver sällan försaka något - såtillvida är det fel att (som tidigare i texten) tala om självutplåning.

De flesta som kräver mer - vänsterprfiler och folkpartister, präster och prinsessor - lever själva en skyddad tillvaro. De har god inkomst. Riskerar inte att drabbas av arbetslöshet och behöva konkurrera om socialbidrag. Bor på tryggt avstånd från invandrarområdena och har inga störande grannar. Deras barn går i skolor med välartade skolkamrater.

De behöver inte för egen del betala något pris för massinvandringen.

MORALFÖRETRÄDARE

Elitens föreställningar underlättas av avståndet till vanliga svenskar och fördomarna gentemot dessa. Det möjliggör uppfattningen av att själv sitta inne med en högre moral.

Denna uppfattning fungerar som ett slags teflon, skyddar mot kritik. Alla invändningar förutsätts bottna i främlingsfientlighet. Varje ny invändning bekräftar då bara vad man redan visste - folket behöver mer upplysning!

RISKFRITT

En annan sida av detta är "Följa-John-principen", man följer strömmen. Att förespråka generositet blir aldrig "fel" - då behöver man ju inte riskera någon kritik.

Ur sin stora inbördes enighet kan medlemmarna av den moraliska eliten hämta kraft. Genom den bekräftar och belönar man varandra, och stärks i övertygelsen om att vara på rätt väg.

Till deras förfogande står statens alla resurser.

RISKFULLT

Omvänt måste den individ som öppet fronderar, och ifrågasätter den officiella linjen, vara litet "galen". Han har ju personligen allt att förlora och inget att vinna på ett sådant agerande. Han kan förlora i anseende, få sin yrkeskarriär skadad, tar i värsta fall en risk även ur säkerhetssynpunkt.

Detta är en delförklaring till att så få "revolterar".

FEGHETEN

Men här finns självklart ytterligare en sida. Nämligen en brist på mod och civilkurage, avsaknad av medborgaranda och ansvarstagande.

De flesta svenskar inser galenskapen i vad som pågår, men få är beredda att själva bidra för att vända utvecklingen. An mindre är de redo att "sticka ut hakan" och för egen del verkligen riskera något.

Redan risken för att bli kallad "rasist" framstår för många som att ta en alltför stor risk!

JOURNALISTERNA

Sedan har vi det filter som massmedia och journalisterna utgör. Den som öppet vågar stå för en kritik av svensk flyktingpolitik släpps sällan fram, och då bara i starkt "beskuret skick".

Journalisterna och massmedia spelar en roll också genom den information eller brist på information som de själva presterar. Allmänt är journalisterna en nyckelgrupp i sammanhanget, de driver politikerna framför sig. Två egenskaper i kombination gör deras verksamhet så förödande: okunnigheten och självgodheten.

DUMHETEN

Kopplat till tidigare nämnda välståndstradition ligger en oskuldsfullhet och naivitet - ankdammen. Vi tror människor om gott och litar på vad de säger. I utlandet talar man inte utan grund om "*De dummen Schweden*".

Till apparaten hör också de statliga institutioner som har fått (eller tagit) som sin uppgift att propagera för mer massinvandring. Dit hör diskrimineringsombudsmannen (DO) och alla kampanjer "mot främlingsfientlighet och rasism". Inte mindre än åtta sådana kampanjer har bedrivits under de senaste tio åren!

MULTI-KULTI

Det redan stora antalet invandrare i Sverige kan också verka hämmande på en kritisk debatt. Många fruktar att invandrare ska ta illa upp, om invandringen ifrågasätts.

Den Moraliska Eliten går direkt in för att blanda samman begreppen - den likställer att vara *invandringskritisk* med att vara "*invandrarfientlig*". På så vis stryker man åsikts- och yttrandefriheten.

En ensidighet ligger vidare "inbyggd" i diskussioner om "det multikulturella samhället". Det är lättare att se till fördelar än nackdelar. Den som framhåller det positiva kan höja sin status, riskerar ingenting. Den som lyfter fram det negativa framstår däremot som inkräkt, ogenerös och "rädd för det främmande".

UTVECKLING

Det finns även en föreställning om att all förändring är bra. Man måste "bejaka" utvecklingen.

På frågan "Var det bättre förr?" finns bara ett godkänt svar. Ett "ja" vore ju liktydigt med att man är nostalgisk och reaktionär, att man "vill vrida klockan tillbaka",

Med i bilden finns också det starka USA-inflytandet. USA - den stora "smältdegeln" - ses av många som en förebild, som något att efterlikna.

PROPAGANDAN

Den officiella linjens försvarare är till stor del sin egen propagandas fångar.

Ett exempel är föreställningen att den generösa flyktingpolitiken skulle vara uttryck för *internationell solidaritet*, att den skulle vara till hjälp för folken i u-länderna.

"För säkerhets skull", för att vara riktigt helgarderad, ser man samtidigt denna invandring som varande i vårt lands ekonomiska egenintresse. Varje invandrare är en "resurs" för Sverige. En genomgång av boktitlarna kring invandring i något större stadsbibliotek kan vara belysande: det handlar mycket om "nybyggare", "berikning" och annat positivt.

Invandringen påstås ge ett nationalekonomisk netto. Man försummar då att skilja på arbetskraftsinvandring och asylinvandring. Inte heller skiljer man på invandring från grannländer och invandring från mer avlägsna länder.

När komplikationerna inte längre kan förtigas växlar man spår. Nu blir det unisona budskapet: "*problemet är svenskt*".

STRÄVAN TILL STORHET

Föreställningen om invandringens lönsamhet grundar sig på att de som kommer hit ofta redan uppnått produktiv ålder. Här finns en radikalare variant - uppfattningen att ett högt befolkningsstal i sig är önskvärt.

Arbetskraftsinvandring, asylinvandring eller anknytningsinvandring - det är då inte så noga.

Bakom den åsikten kan finnas föreställningar om en stor hemmamarknad och om närhet till kontinenten. Som när Anders Ferm, chefredaktör och Lena Klevnås, riksdagsledamot (s), pläderat för att uppemot 50 miljoner människor ska bo i Sverige.

Här finns alltså en uttalad önskan om en fortsatt, och helst ökad, invandring! Direkt på tvärs med partiernas och riksdagens officiella linje, om en reglerad invandring.

"Vad är det vi har ställt till med?"

"Finns det något land i Europa, utom de allra fattigaste, som vill byta till sig vår sociala välfärd om man på köpet får med sig vår statsskuld, våra budgetunderskott, vår arbetslöshet, våra låga löner och blockpolitiken? Vad är det vi har ställt till med? Och när ska vi börja rannsaka oss själva"

Anders Ferm 1995, i tidningen Arbetet

B. Varför så dyrt?

Redan **omfattningen** av asyl- och anknytningsinvandringen gör att den kostar mycket pengar.

Till detta kommer utformningen av **den svenska välfärdspolitik**en. Den är generell. Det gör att samma förmåner och rättigheter tillkommer en nyligen anländ utlänning som en infödd svensk. Samtidigt ligger ersättningsnivåerna ganska högt.

En **tredje faktor** är den allmänt höga arbetslösheten, som utgör en delförklaring till den höga arbetslösheten bland invandrare.

En **fjärde faktor** är den förändrade arbetsmarknaden, med mindre av okvalificerade uppgifter och mer av informationsintensiva arbeten, med krav på språklig och social kompetens.

För det **femte** har invandrarnas arbetslöshet en förklaring i språkbarriärer och andra kulturella skillnader för dem som invandrat på senare år. En stor del har kommit från fattiga länder utanför Europa.

En **sjätte** faktor felaktiga attityder. Genom den organiserade människosmugglingen och genom kontakter med andra asylsökande och med landsmän sprids information och kunskap om hur våra socialförsäkringssystem kan utnyttjas.

Det sker också en tillvänjning. Man jämför sig med andra: "han fick förtidspension - alltså ska jag också ha! Det är min rättighet."

Här får man ofta god hjälp av svensk flathet och byråkratisk "opartiskhet".

Detta kan sättas upp som en **sjunde** faktor: svenska juristers och domstolars framfart. Också här handlar det i grunden om felaktiga attityder.

Gång på gång har man dömt svenska kommuner till att de efter för orimliga krav från invandrare.

Exempelvis har vi fallet med den 69-årige iraniern som inte var nöjd med att få stanna i Iran en månad, och få ut svenska socialbidrag för denna tid. Han krävde tre månader - och fick rätt i svensk domstol.

Ett annat exempel är när en kommun ville minska bidragen för det femte barnet, eftersom kostnaderna per barn blir mindre i stora barnfamiljer. Det blev nej från statliga myndigheter.

Listan på exempel av detta slag kan sannolikt göras lång!

Som **åttonde** faktor kan ange de direkta bedrägerier som förekommer i stor skala. Man reser exempelvis utomlands och kan - genom bulvaner - under tiden lyfta diverse svenska bidrag.

Detta har inget officiellt stöd från svenska myndigheter, men det möjliggörs av den bristande kontrollen och en överdriven finkänslighet vad gäller "integritet".

En **nionde** faktor ligger någonstans däremellan. När en och samma person för tionde gången inom loppet av ett år "förlorat" sitt svenska pass, söker nytt pass och återigen utan dröjesmål får ut sitt nya pass.

Här är det uppenbart även för tjänstgörande polismän vad det handlar om, men man väljer den väg som medför minst risk för egen del - den "byråkratiskt opartiska".

Som en **tionde** faktor kan sättas upp de regler som gäller för förtidspensionering. Helt i enlighet med reglerna kan man:

- redan efter tre år i Sverige bli berättigad till förtidspension
- genom att under en tid arbeta intensivt komma upp i höga ATP-poäng
- få sig år tillgodoräknade framåt i tiden - få ATP-poäng för år som man inte har förvärvat arbetat!

Dessutom får man ta med sig förtidspension till hemlandet.

Som en särskild, och **elfte**, faktor kan anges anknytningsinvandringen. Inga krav finns på att de redan invandrade själva ska ta det ekonomiska ansvaret för de släktingar som de vill ta hit. Det är inte ovanligt att anknytningsinvandrade har stora vårdbehov.

ALLMÄNT LIGGER en förklaring till att det blir dyrt i den ekonomiska lättsinnighet som följt

med vanan att betrakta Sverige som "ett rikt land".

Däriigenom har man mer betonat rättigheter än skyldigheter. Det har växt fram en särskild byråkrati för invandrare, som ofta tagit som sin uppgift att lära invandrarna att ställa krav.

Det har tagits för givet att pengarna bara finns där, genom en anonym massas dagliga arbetsinsatser.

Och finns där inga pengar kan man ju alltid låna...

C. Varför så problemfyllt?

Det faktum att invandringen till vårt land medfört så stora sociala problem har sin grundläggande orsak i **omfattningen av invandringen**. Det har på kort tid kommit alltför många - då har integrationen inte kunnat hålla jämna steg.

En andra orsak ligger i **sammansättningen** av denna invandring. I ena änden har vi människor, kvaddade av tortyr och krigsupplevelser, i andra änden har vi rena lycksökare och associala element. I båda fallen är det bäddat för anpassningsproblem.

För det tredje gäller sedan 70-talet ett **diffust "valfrihetsmål"** för invandrare i Sverige, det råder en oklarhet från samhällets sida om vilken grad av, och form av, anpassning man förväntar sig från de nya invånarna.

En fjärde orsak ligger i utformningen allmänt av **det svenska samhället**. Vår socialpolitik bygger på "respekt för individen", dvs vi litar till stor del på att människor är ärliga och talar sanning.

Vår humana kriminalpolitik kan fungera så länge det överväldigande flertalet av medborgarna har inre spärrar, så länge det bara är ett fåtal som saknar dessa spärrar.

Men när det blir många som avskräcks endast av kännbara straff, då blir det problem - för människor från Östeuropa eller Afrika framstår inte en svensk fängeslevistelse som ett straff.

En femte grundläggande orsak ligger sannolikt i **egenheter hos oss svenskar** som folk. Allmänt är vi reserverade, håller oss på vår kant - sådant kan vara påfrestande för invandrare.

I dessa kristider - av ekonomisk och moralisk nedgång, av svek från eliten - blir vi dessutom extra knarriga.

En svensk som drabbas av andra svenskars knarrighet kan ta detta för vad det är. En invandrare kanske tolkar det som "rasism".

För det sjätte bedrivs hela invandringspolitiken **mot folkets vilja**. Detta kan bidra till en irritation mellan svenskar och invandrare.

En sjunde faktor är också här sammansättningen av den aktuella invandringen: man kommer **från avlägsna länder med andra kulturer**, kanske kommer man också med **felaktiga motiv och förväntningar**.

En åttonde faktor är **segregeringen**. Då är vi tillbaka till den svenska flatheten. Även helt nyanlända invandrare tillåts bosätta sig var i Sverige de själva önskar.

En nionde faktor är den **bristande inlärningen av svenska språket** - ett annat utslag av vår kravlöshet.

Kravlösheten i sig kan sättas upp som en tionde faktor. Denna välvilja uppifrån, detta ständiga bortförklarande av problem och dessa aldrig sinande klappar på huvudet. Att aldrig kunna leverera några "raka puckar" av kritik mot dåligt beteende från invandrare... vad är detta, om inte ett utslag av **bristande respekt**?

Å andra sidan finns också ett "moment 22" i språkfrågan. Just segregeringen och svårigheterna att få naturliga kontakter med svenskar i ett arbete gör att många invandrare aldrig får chansen att höja nivån på språkkunskaper.

En elfte faktor är den **negativa identitet** som blir resultatet när invandrarungdomar växer upp i gettoliknande förhållanden, med sämre startmöjligheter i livet än de flesta svenska ungdomar. Utanförskapet inbjuder till axlande av rollen som "värstingar".

Frågan är om inte detta förstärks genom företeelser som den statliga kampanjen "Ungdom mot rasism" och överhuvudtaget agerande från många offentliga invandrarföreträdare. Istället för att ta avstånd från invandrarungdomars våld och asociala beteende ägnar man sig åt förståelse intill gränsen för heroiserande.

Detta leder över till en tolfte faktor: återigen **massmedias roll**. Journalisterna ger inte en korrekt bild av läget. I media framstår det som att skinnskallevåldet och det "rasistiska" skulle vara mer utbreddt än våldet från invandrare. I verkligheten är det ju tvärtom, och detta känner många svenska ungdomar till. De känner sig därigenom svikna, och stärks i sin övertygelse av att vara orättvist behandlade.

EN ALLMÄN ORSAK till att invandringen blivit så problemfylld ligger i att den under så lång tid varit tabubelagd, att media lagt locket på och förhindrat en normal politisk debatt i frågan. Makteliterna har saknat förtroende för det egna folket.

Hela invandringsfrågan återspeglar demokratins förfall i vårt land.

---

4. Vad bör göras?

Vilka blir då slutsatserna av allt detta? Vilka politiska åtgärder är nu önskvärda?

Det blir fråga om åtgärder inom i huvudsak tre områden:

A. Invandringen

B. Återvandringen

C. Integrationen

INVANDRINGEN

Beträffande arbetskraft har vi idag en fungerande reglering. Arbetskraftsinvandringen till Sverige är måttlig. Här krävs inga omedelbara åtgärder.

I princip är det rimligt också med en asylinvandring för direkt förföljda människor, från vårt eget närområde. Sverige har ingen skyldighet att ta emot människor från alla delar av

Jordklotet!

Men genom den alltför stora invandringen under senare år är Sverige överfullt, klarar därför inte av mer asylinvandring under den närmaste tiden.

Tills vidare behöver vi ett moratorium - en paus i fortsatt asylinvandring. Den bör därför minimeras. I varje fall ska vi inte bevilja fler uppehållstillstånd åt asylsökande än vad vi förpliktas till, genom de internationella konventioner som vi undertecknat. Exemplet Finland visar på att här finns ett nationellt handlingsutrymme.

Även anknytningsinvandringen måste minskas kraftigt.

ÅTERVANDRINGEN

De utlänningar i Sverige som inte längre har (eller aldrig haft) några skyddsbehov, och som inte kan försörja sig själva - de bör nu återvända till sina hemländer.

Synsättet att det skulle betraktas som ett straff att återvända är inte godtagbart! Inte heller kan det vara ett avgörande argument att man har barn, födda i Sverige: tidigare har ju många kunnat migrera, trots att de hade barn och trots att de alla var födda i annat land.

En översyn bör också göras av de förtidspensioneringar som beviljats sedan mitten av 80-talet.

INTEGRATIONEN

Här bör medborgarskapet fylla en nyckelfunktion.

Å ENA SIDAN ska kraven för medborgarskap vara stränga. Man ska:

- ha bott länge i Sverige
- kunna svenska språket
- ha grundkunskaper om vårt samhälle
- klara sin egen försörjning
- ej vara kriminellt belastad.

Å ANDRA SIDAN ska medborgarskapet innebära något extra i rättigheter, politiskt och socialt.

Bara medborgare ska ha rösträtt i allmänna val.

Socialbidrag, barnbidrag och pensioner ska inte utgå med lika höga belopp till nykomlingar som till människor, vilka bott och arbetat i Sverige under lång tid!

Här ska finnas kvalifikationskrav, t ex i form av karenstider. Eventuellt kan också här göras en koppling till medborgarskapet.

På alla bosatta i Sverige måste ställas kravet att man följer våra svenska lagar och strävar efter att göra rätt för sig. Grov kriminalitet från icke-medborgare ska leda till omedelbar utvisning.

DEMOKRATIN

Dessutom krävs åtgärder för att återställa demokratin och bryta åsiktsförtrycket i

sammanhanget:

- medborgarna måste få en allsidig och korrekt information om invandringen
- debatten måste vara fri - alla åsikter ska släppas fram
- användande av orden "rasist". "invandrarfientlig", m.m. som tillmälen måste upphöra
- den politik som bedrivs ska ligga i linje med folkviljan.

Dessutom bör kampanjerna "mot rasism och främlingsfientlighet" upphöra. Ska kampanjer bedrivs, då ska dessa rikta sig mot våld och fientlighet överhuvudtaget - dvs även mot svensk fientligheten.

FÖR ATT DEMOKRATIN SKA kunna återställas *måste ansvar först utkrävas* för den invandringspolitik som har bedrivits under de senaste 10-15 åren.
